

Monnementet skal stige, saa faar man ogsaa ca. 648,000 Kr. eller med et rundt Tal 650,000 Kr. Altsaa, hvorledes man end vender det, saa vil man faae ud, at Indtagten er kalkuleret 50,000 Kr. for høit, og at der altsaa for næste Aar vil komme en Underbalance til Stede af omtrent 100,000 Kr. Jeg behøver vel ikke at sige, iat jeg gaar ud fra, at den, der bestyrer Theatret, enhver Henseende vil have den samme Omhu for Statskassen, som for Theatetskassen. Det kan jeg forsikre paa det Allerbestemteste; det vilde være i høi Grad manqueret, om han ikke vilde have det; men deraf følger ikke, at alle de, gjen- nem hvem man skal spare, ville anvende den samme Sparommelighed som ellers, naar det hedder sig, at det er Statskassen, der betaler. Det er jo klart, at det ikke kommer saa meget an paa at spare en enkelt stor Udgift, f. Ex. naar et Stykke skal sæt- sæt i Scene, som koster, lad os sætte 10 à 15,000 Kr., som det kommer an paa de 100, 200 eller 300, daglige smaa Udgifter, som ligge paa mangfoldige Hænder, og som ikke gavne Nogen; men som kunde spares, naar Folk ville spare, og det vilde de, naar de vide, at det tilfalder dem selv. Jeg tilstaa ligefrem, at de ikke have den Kjærlighed til Statskassen, som jeg f. Ex., og derfor er det min fuldstændige Overbevisning, at dette Forslag, som kan være et meget godt Forslag for et enkelt Aar — derimod har jeg ikke Noget at indende — i Længden vil blive den dyreste Maade, hvor- paa man kan understøtte Theatret. Der er jo adskillige andre Veie, som man kunde gaa. Man kunde f. Ex. forsøge at nedsætte Tilskudet af 60,000 Kr. med 5,000 Kr. for næste Aar, og saa blive saaledes ved; indtil man var kommen til 20 eller 30,000 Kr. om Aaret, eller hvor man nu vilde sige stop. Jeg tror endog, at det er muligt, at Theatret efter en Aarværelse vilde kunne betale sig selv uden Statsstilskud, vel at mærke, naar det ikke havde denne kolossale Gjæld til Sorø Akademi. For har den været 800,000 Kr., og det var jo allerede meget smukt; men nu er der pludselig i Aar efter Rigsretssagen kommet 300,000 Kr. til. Jeg veed oprigtig talt ikke, hvorledes Theatret kan komme til at betale disse Penge; men Overførelsen af dem, er som sagt fket, og Theatret skylder nu 1,150,000 Kr. til Sorø Akademi, og dem skal det betale. Jeg ind- rømmer, at selv for mig vil der høre nogen Overvindelse til at være saa unaabelig sparom- melig, naar jeg ser, at hver Nd., jeg tjener, skal skal kastes i dette Danaidekar, thi det vil aldrig blive fyldt. Det er umuligt nogenstinde at faae disse Penge betalte, og selv om vi hvert Aar skulde være lige saa heldige som i Fjor —, det vil og- saa se i Aar — at have et Overskud paa 37 à 40,000 Kr., saa vil dette dog ikke en Gang flaa til til Renterne, og Kapitalen vil altsaa med Tilleg og Renter voxe til evig Tid. Denne Gjæld vilde saaledes aldrig blive betalt, og jeg haaber

derfor, at Rigsdagen, som navnlig i denne Session — jeg tænker her nærmest paa det andet Thing — har viist en vis Velvillighed imod Theatret, fremdeles vil vise sig velvillig imod det; den Betingelse, som man har filltet for sin Velvillie imod Theatret, nemlig at Theatret paa sin Side ogsaa skulde vise god Villie, den skal i alt Fald blive opfyldt. Jeg haaber altsaa, at vi maaske ad Aare kunne komme dertil, enten at lade det tidligere Budget staa paa Finantsloven, saaledes som det hidtil har gjort, og saa give et lille aftagende Til- skud til Theatret, eller ogsaa at følge den høit- erede Ministers Forslag, som jeg finder er for- træffeligt, nemlig at give Theatret frit Hus, hvil- ket med andre Ord vil sige, at man giver det 33,000 Kr. om Aaret; thi saa Meget koste Asu- rance, Skatter o. s. v., og derved vilde Theatret altsaa kun faae et meget lille Tilskud fra Staten.

Jeg har tilladt mig at skrive til nogle Kolle- ger i forskjellige andre Byer, nemlig: Dresden, Stockholm, Amsterdam og Haag for at se, hvor- ledes det staar til med Theatrene der, og af de Oplysninger, som jeg har faaet, fremgaar det, at det Theater, som har mest tilfelles med vore Forhold, er Theatret i Stockholm. Theatret i Stockholm har af Staten to fuldstændige — som det hedder — udgiftsfri Theatre, og saa har det desuden et Tilskud af 120,000 Kr. om Aaret, nemlig 60,000 Kr. af Staten og 60,000 Kr. af Civil- listen, idet der ved Ansættelsen af Civilisten er taget Hensyn til, at et saadant Tilskud skulde gives. Det vil altsaa ses, at Theatret i Stockholm staar i en ganske overordentlig lykkelig Stilling over for vort Theater. Vi ønske slet ikke Andet end at have en udgiftsfri Bygning, saa vilde vi være meget glade, og saa tror jeg, at Theatret efterhaanden selv vilde kunne danne sig en Drifts- kapital. Naar man veed, at det, der tjenes, vil komme Theatret til Gode, saa vil man fra alle Sider udvise den samme Stræben, som man har udfiit i Fjor, og i Aar, men som jeg i mofat Fald frygter for vil forsvinde, og Rigsdagen kan da være rolig for, at man vil holde sig den Bestemmelse efterrettelig, som en Gang maatte blive taget om Theatrets Skæbne. Jeg haaber, at Rigsdagen ad Aare vil komme ind herpaa, idet jeg som sagt kun har bemærket velvillige Ytringer fra Rigs- dagens Side, endog fra Venstres Side. Ja, jeg har med stor Fornøielse set, at Venstremænd have glædet sig og leet i Theatret alveles paa samme Maade, som om det kunde være Høivmænd, og jeg haaber derfor, at det, naar vi ses igjen, vil blive muligt, at vi kunne faae et Budget som det af mig omtalte. For mig kan man indrette dette Budget, hvorledes man vil, naar det blot bliver indrettet saaledes, at Udbyttet af Theatrets Vestræbelse i økonomisk Henseende tilfalder The- atret selv.

Bloug. Jeg skal meget villig tiltræde